

arts & LIFESTYLE

Ούλη Μοιρασέτη:
Στη χώρα του ουράνιου τόξου

Εκθεση της Μίνας Παπαθεοδώρου - Βαλυράκη στο Πεκίνο **σελ. 9**

Ο Fazil Say για μια μοναδική εμφάνιση στο Ηρώδειο **σελ. 9**

σελ. 5-6




■ ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΗΝ ΑΥΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΟ 8ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ «ECOFILMS» ΣΤΗ ΡΟΔΟ

Της Μαρίας Τσικλητήρα

Οι αιτήσεις υποβολής ταινιών ήταν 650. Τελικώς, επελέγησαν και θα προβληθούν, σε διάφορα τμήματα, 132 ταινίες (οι 52 ελληνικές) από 41 χώρες. Περισσότερες από κάθε άλλη χρονιά, δηλαδή. Το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου + Εικαστικών Τεχνών Ρόδου, «Ecofilms», που φέτος διεξάγεται από 24 μέχρι και 29 Ιουνίου, καταλαμβάνει ολοένα και πιο σταθερά τον χώρο του στον παγκόσμιο χάρτη των «ψαγμένων» Φεστιβάλ. Καθόλου άσχημα.

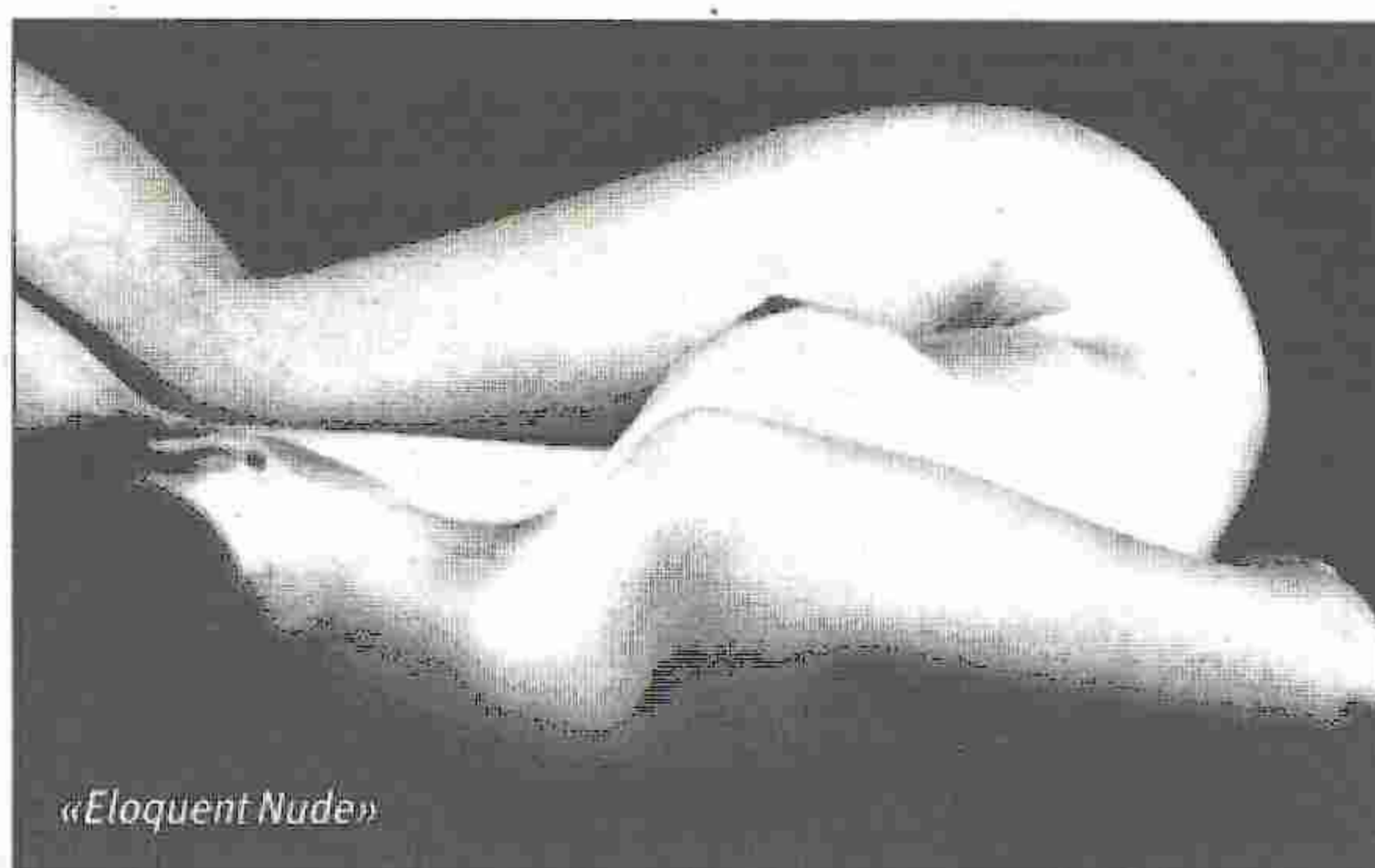
Με όραμα την αρμονία

Ο στόχος της κινηματογραφικής αυτής «συνάντησης», η οποία γίνεται σε ένα από τα ομορφότερα νησιά του Αιγαίου, είναι να εικονογραφήσει μέσα από τις ταινίες που παρουσιάζει τις σχέσεις του σύγχρονου ανθρώπου με το φυσικό και δομημένο περιβάλλον. Ταυτόχρονα, ο θεατής τίθεται αντιμέτωπος με τα μεγάλα οικολογικά και κοινωνικοπολιτικά ζητήματα που απασχολούν τον πλανήτη. Εννοείται πως στόχος είναι η επίτευξη της αρμονίας του ανθρώπου με αυτό που τον περιβάλλει και, ίσως, η δράση του. Οσες φορές έχω συζητήσει το θέμα με την καλλιτεχνική διευθύντρια του Φεστιβάλ, σκηνοθέτη κ. Λουκία Ρικάκη, έχω καταλήξει ότι η πληροφόρηση του κοινού σχετικά με τα παγκόσμια προβλήματα απέχει πολύ από την ενεργοποίηση του καθενός μας προς μια οριστική λύση τους. Παρόλα αυτά, το όραμα παραμένει. Και μέρος αυτού του οράματος είναι και η ανάδειξη ποιητικών ταινιών που υπογράφουν δημιουργοί με ανησυχίες.

Όπως τόνισε η κ. Ρικάκη στη συνέντευξη Τύπου που δόθηκε προχτές, και το κοινό του «Ecofilms» είναι, ευτυχώς, εξίσου ανήσυχο με τους σκηνοθέτες των έργων που φιλοξενούνται στο Φεστιβάλ. «Κάθε χρόνο διαπιστώνω με πολύ μεγάλη χαρά ότι το Βραβείο Κοινού πηγαίνει στις πιο τολμηρές αισθητικά και πολιτικά ταινίες του προγράμματος», είπε. «Σε ταινίες που είναι ριζοσπαστικές σε σχέση με την τρέχουσα αντίληψη της κινηματογραφικής γραμματικής, εκείνης που φιλοξενούν οι αίθουσες που μυρίζουν ποπ κορν και η τηλεόραση. Εχουμε ευθύνη ως κοινό και ακόμη μεγαλύτερη ευθύνη ως δημιουργοί να παράγουμε σκέψη και ταινίες αντίθετες στη διαβρωτική ροή που έχουν αποκτήσει τα πράγματα. Να πηγαίνουμε, ως ανήσυχοι πολί-

Γνώση, ευαισθησία και διάθεση για ταξίδι

132 ταινίες από 41 συνολικά χώρες, δημιουργοί με ανησυχίες σε μία κινηματογραφική «συνάντηση» με όραμα για τον πλανήτη



τες, τα πράγματα όλο και πιο μπροστά. Αυτός υπήρξε ανέκαθεν ο ρόλος της τέχνης».

Η προμιέρα

Η επίσημη έναρξη του Φεστιβάλ θα γίνει το βράδυ της ερχόμενης Τρίτης με τη δυνατή ταινία «Υπόσχεση στους νεκρούς: Το ταξίδι της εξορίας του Αριελ Ντόρφμαν». Η ταινία, παρουσία του βραβευμένου με Έμμυ Καναδού σκηνοθέτη Πίτερ Ρέιμοντ, θα προβληθεί στον θερινό κινηματογράφο «Ρόδον» στις 9.30 μ.μ. Πρόκειται για μια εξερεύνηση στις έννοιες της εξορίας, της μνήμης, της δικαιοσύνης και της δημοκρατίας μέσα από τα μάτια του παγκοσμίως γνωστού συγγραφέα και ακαδημαϊκού Αριελ Ντόρφμαν, ο οποίος διετέλεσε υπουργός Πολιτισμού στην κυβέρνηση του σοσιαλιστή προέδρου Σαλβαντόρ Αλιέντε έως την ανατροπή και δολοφονία του από το πραξικόπημα του Πινοσέτ το 1973. Μερικές ακόμα ταινίες που αξίζει να δει κανείς, μεταξύ άλλων, είναι: «War/Dance», πολυβραβευμένο φιλμ με ήρωες παιδιά από την εμπόλεμη ζώνη της Ουγκάντα, με υπέροχη φωτογραφία από τα τοπία της Αφρικής, «Eloquent Nude», για τη ζωή και το έργο του Αμερικανού φωτογράφου Εντουαρντ Γουέστον. «Affirmation of Life», με επίκεντρο τον Ιάπωνα φωτογράφο και κινηματογραφιστή Eiko Hosoe. Και «Red Light District Graffiti», ιαπωνική ταινία με ιδιαίτερα ματιά και φωτογραφικό ενδιαφέρον.

Τέσσερα αφιερώματα

► Στον Λουί Μαλ: προβάλλονται επτά σπονδυλωτές ταινίες του για την Ινδία με τίτλο «Η Ινδία Φάντασμα». Μέσα από αυτά τα γυρίσματα, που παραπέμπουν σε ταξιδιωτικό ημερολόγιο, ο σκηνοθέτης επιχειρεί μια βαθιά κατάδυση στα άδυτα της γιγάντιας αυτής χώρας, η οποία μοιάζει να «προσφέρεται» διαρκώς ενώ ολοένα διαφεύγει. Για κάποιους, αυτό το επτάωρο ολοκληρωμένο έργο, το οποίο προβλήθηκε στη Γαλλία το 1969, είναι το αξεπέραστο επίτευγμα της καριέρας του.



λοτε σουρεαλιστικές, άλλοτε παράλογες, άλλες φορές βαθυστόχαστες - ή και όλα τα παραπάνω μαζί. Το αφιέρωμα περιλαμβάνει και δύο παλαιότερες ταινίες του που είχαν γυριστεί στην Ελλάδα, το 1968, τη μικρού μήκους «Τελευταίες Λέξεις»

► Στον Βέρνερ Χέρτζογκ: θα προβληθεί η τελευταία του ταινία «Συναντήσεις στο τέλος του κόσμου», γυρισμένη στο Νότιο Πόλο, σε ένα τοπίο επιστημονικής φαντασίας, από τα παγωμένα βάθη της θάλασσας του Ρος στην κορυφή του ηφαιστείου του όρους Ερεβος, με εικόνες άλ-

και την πρώτη μεγάλου μήκους του «Σημεία Ζωής».
► Στον Γιώργο Τσεμπερόπουλο και τον Σάκη Μανιάτη, με την ταινία τους «Μέγαρα», που αποδείχτηκε προφητική, καθώς αναφέρεται σε επικείμενη οικολογική καταστροφή την εποχή (1973) που η λέξη «οικολογία» δεν υπήρχε καλά καλά στο λεξιλόγιό μας.
► Τέλος, υπάρχει το πρωτότυπο «Ποίηση σε Κίνηση», που ώθησε τους σπουδαστές του τμήματος Γραφιστικής του ΤΕΙ Αθήνας να εμπνευστούν από την ποίηση και να δημιουργήσουν κινηματογραφική εικόνα.

■ Info: Το αναλυτικό πρόγραμμα των προβολών έχει αναρτηθεί στην ιστοσελίδα www.ecofilms.gr